

SYNG UT

Nr. 2

Mandag den 9. oktober 1978

1. årg.

STARTVANSKAR

har alle nye blad. Men sjølv om vi ikkje kom ut sist måndag, ser det ut til at vi skal kome i gjenge. Vi har fått vårt første innlegg frå eit "vanleg" kormedlem. Og fleire er lova. Det ser bra ut. For å lette høvet til å levere ferske innlegg, tar vi opp att at Lars G. frå bassgruppa er kontaktperson, og innlegg kan leverast han så seint som fredagen før avisa kjem ut. Dei som planlegg innlegg kan altså vende seg til han og få vete kor innlegga kan leverast. Dessutan har styret vedtatt å byrje med treffetid kvar måndag frå kl. 18-18.30 på Romsås (i daglegstova). Her kan du drøfte problem med styremedlemmane og/eller levere innlegg til avisa.

INNLEGG TIL DISKUSJONEN OM REPORTOARET VÅRT.

Jeg vil ikke ta opp hvem vi skal synge for, men hva jeg mener er viktig når det gjelder sangene vi synger. Uansett hvem vi synger for, mener jeg det er viktig at vi engasjerer dem. Kulturen gir oss mulighet til å få sagt mye på en snerten måte som folk fatter, dersom sangene ikke er for vanskelige i form eller innhold. (Det er selvsagt avgjørende hvor vi synger og jeg tenker først og fremst på ute-synging, på gater o.l.). Jeg tror f.eks. at "Sangen om revisjonismen" virker sekterisk. Den er vanskelig i innholdet, lite tydelig, det synes iallfall jeg, og da tror jeg ikke det er noe lettere for folk som skal stå å høre den. Vi bør være forsiktige med å ta flere slike sanger. Mao sier at vi trenger kultur som skruer i maskineriet, men la oss til en hver tid være klar over i hvilket maskineri! Vi skal sveise folk sammen. Men om hva?

- mot hvem? Det mener jeg vi bør tenke etter igjen og igjen. Folk setter pris på at vi synger sanger de er glade i, men jeg tror vi fint kan klare det uten å ty til sanger som er totalt uten brodd. Vi må skape tillit hos folk, og opportuniste tror jeg ikke er riktig da. Å synge sanger bare fordi vi tror folk vil like den er opportuniste. Konkret tenker jeg på sanger som "Pål sine høner". Det er en artig sang, morsom å synge, men den bør likvel ikke prioriteres. For det er jo også et spørsmål om prioritering.

For å sitere Mao igjen: ".må ha en kulturarme..for å sammensveise våre rekker og beseire fienden.." Litteraturen og kunsten er underordna politikken og øver innflytelse på politikken.

Det som gjør oss sekteriske mener jeg er definisjonen av "våre rekker". Vi må vurdere sangene m.v. dialektisk. Altså finne fram til hovedsida ved sangene. Hvordan de har fungert, og hvordan de vil fungere når vi som rødt kor synger dem.

Jeg tror vi trenger å utvikle litt pågangsmot også når det gjelder presentasjonen av sangene våre overfor dem vi synger for. En sang kan brukes i mange situasjoner. Vi må ta fantasien til hjelp i begrunnelsen for valg av sang. Konkret tenker jeg på gatesynginga 30.9. Da nazi-avisa ble brent, savnet jeg veldig en passende sang. Vi hadde ikke det direkte, og det var dumt, men ved å presentere kvinnesangen, som nødvendig p.gr. a nazismens kvinneforakt, ville den vært satt bra inn i sammenhengen. Den kunne ha fungert som en skrue i maskineriet mot nazismen. Slik det ble, følte jeg at vi fungerte noe på sidelinja. (Man kan jo også fungere

bra på sidelinja, og det mener jeg vi gjorde). Avslutningsvis vil jeg si litt om presentasjonen av nye sanger i koret. Det er veldig viktig at vi som skal framføre sangene, gløder for dem. Da vil vi i enda større grad spre

entusiasme blant tilhørerne. Og det er viktig. Den fra styret eller musikalsk ledelse som presenterer en ny sang for koret, bør også gjøre det med litt glød. Ikke la det se ut som om det er den kjedeligste ting av verden! Ja, for det er da ikke kjedelig å presentere en fin sang! ? La oss også få tid til å sette oss inn i sangen, studere og diskutere den. Det er bra når vi får den utdelt gangen før. Men her tror jeg vi trenger litt kontroll: En kort hånd-sopprekking gangen etter om hvem som har arbeidet med den nye sangen. Etter noen ganger får styret oppsummerer om kontrollen har hjulpet på innsatsen. Og hvis ikke, får styret prøve nye tiltak. Jeg håper jeg har fått fram noen av mine tanker, og at det setter tankene i sving hos andre....

Connie

Vi takker for innlegget, og håper at andre vi ta pennen fatt når det gjelder de spørsmål Connie har reist. Styret vil svare på spørsmålene som er reist i et seinere nummer.
red.

NYTT REFRENG PÅ AZANIA-SANGEN!

Som kjent vedtok koret å endre refrenget på Azania-sangen. Omsider har vi kommet fram til et brukbart forslag som styret innstiller. Det ser slik ut:

Azanas folk i en storm mot tyranni.

En her fra mørke natta i ^{rettferdig} oppriktig raseri.

Leda av PAC til kamp i ^{væpna} retvis strid.

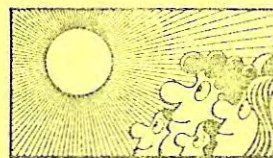
Ingen kan stanse Azanas folk!

Azania - skal slå seg fri !

Oppsummering av repertoarkampanja.

Alle medlemmene i koret har i større og mindre grad jobbet med repertoaret. Det har vært varierende jobbing, noen har jobbet strukturert og målretta, mens andre har jobbet mer løst og ustrukturert.

Det har vært stor entusiasme på repertoarjobbinga hos kordlemmene. Det har kommet fram endel konkrete resultater, mens det i mindre grad har kommet fram motsigelser og mer prinsipielle diskusjoner.

Vi har lært:

- At det er riktig å ha repertoarkampanje.
- At det er riktig at repertoar engasjerer folk i koret.
- At det fins krefter til og interesse for å jobbe med repertoar i koret.
- Det var for dårlig ledelse av gruppene. Jobbinga i gruppene var for dårlig planlagt. Det skulle vært bedre oppfølging av gruppene underveis. Det kunne f.eks. vært satt opp problemstillinger innenfor hvert område, til diskusjon.
- Det skulle vært en bedre fordeling av folk med musikalsk kunnskap.
- Var fritt fram-gruppa for fri?

Det er en viktig oppgave for koret å jobbe videre med repertoaret.

Boliggruppa og Eritrea-gruppa bør fullføre det de har begynt på. Vi må se mere på bruk av madrigaler og gamle norske sanger.

Vi må få en oversikt over folk som har tid og lyst til konkret å jobbe med repertoar, tekster, melodier, arrangementer osv.

Styret mener at det vi må prioritere høyest i tida framover er å få en eller flere sanger som handler om krisa i Norge. (se s.3!) Og at vi dessuten satser på sanger som vi kan nå bredt ut med, som vi kan synge på gata.

Dette var en generell oppsummering. Vi håper å komme med en oppsummering fra gruppearbeidet senere.

Styret v/Bente

SONGEN OM KRISEBUDSJETTET 1978

tekst: Lars Gunnar Lingås

versefot i alle liner: .-.-.-.-.-

1

Alvorlege menn no på skjermen står fram.
Dei krever av folket at lønna skal ned.
Dei ber oss å vera så snille som lam
og skjøna at naudsynet tving oss til det.

2

Dei framstiller krise som lagnaden sjøl.
Dei seier ho kjem om vi vil eller ei.
At krise ho kjem'kje til oss på ei fjøl,
det visste vi, - slik sett er krise så grei.

refr.: At krise kom rekandes, veit vi er løgn,
og ikkje så kom ho hitned frå det blå.
Nei, sjå kven ho ramar! - Du veit kvart eit døgn
at pengane sit hos dei store og få.
Du skapar verdiar, men lønna du får
er mindre enn alt det du haustar og sår.

3

Nei, lønna di ho er for lita frå før!
Du får ikkje lønn nok til kvardagen no.
Og prisauken kjem nok, og tung vert di bør.
No gjeld det at ingen tek dette med ro!

4

Dei varer du slit for og skapar for dei,
må omsetjast og, om dei pengar skal få.
Men no når di lønn går den galaste lei,
ja, korleis skal du kunne kjøpe dei då?

refr.

5

Profitten er truga, for dyrt vert det nå.
Å kjøpe vårt arbeid på fjorårets vis.
Så staten set stoppar for oss til å få
vår rett til å kjempe for arbeidets pris.

6

Dei seier du har hatt eit overforbruk,
no ber dei deg spenne inn livbeltet ditt.
Dei seier du fekk alt for my' i din buk,
- dei såg ikkje bruken av krefter i slit.

refr.

7

Dei stel det du skapar og brukar det fritt
til spekulasjonar, til aksjar og kjøp.
Dei gjev deg ein smule, men sikrar profitt,
så pengane veks. Ja, slik er deira løp.

sluttrefr.:

Nei, krise ho kjem av for stor produksjon
og ikkje av lønna som arbeidsfolk får.
Vi veit kven ho ramar! - Ein stor illusjon
kan aldri få skuta bragt flott på eit år.
No må vi stå saman og kreve vår rett!
Kjemp mot kapitalens og statens budsjett!